

[Jens Thoft]

Jeg er lidt ærgerlig over, at hr. Lykketoft ødelagde min ordførertale. Jeg mener, at hr. Lykketoft har ret i, at sammenfaldet mellem det vandrete skatteloft og nedslaget efter dette lovforslag vil kunne skabe den fuldstændig absurde situation, at store formueejere alt andet lige kommer til at betale mindre i skat end små formueejere.

Jeg synes, at forslaget er skamløst også under en social vinkel, præsenteret samtidig med regeringens øvrige nedskæringer. Det er den gruppe, som i kraft af først skattereformen og senere regeringens andre skamløse skattelettelser har fået mest, man kommer til hjælp, og SF siger derfor afgjort nej.

Noget for noget er ikke så dårlig en leveregel, og i visse tilfælde vil vi da ikke afvise, sådan som vi heller ikke gjorde det, da vi fremsatte vores formueskatteforslag i efteråret, at formuebeskatningen af hovedaktionærer i visse sjældne tilfælde bliver meget høj, og vi tog derfor hånd om det problem i vores forslag til en mere retfærdig formueskat; det behandles for tiden i Folketingets Skatte- og Afgiftsudvalg. Men ingen bør være i tvivl om, at det meste af den højlydte jamren, som vi har hørt fra de »stakkels« aktionærer, er det rene gas.

I SF's forslag ville den gruppe aktionærer – defineret i øvrigt på samme måde, som regeringen har gjort det, og som også Fremskridtspartiet gjorde det senere – kunne slippe uden om dobbeltbeskatningen ved at afregne formueskatten i stemmeberettigede aktier.

Disse forestillede vi os forvaltet af medarbejderne, og den værdi, der skulle anvendes ved overdragelsen, var den reelle værdi af aktierne, for det andet problem i hele dette formueskattehaløj er jo, at den værdi af aktierne, der optages på selvangivelsen, ikke har nogen som helst sammenhæng med den faktiske værdi, som normalt er betydelig højere end den værdi, der optages på selvangivelsen.

Jeg mener, at vi med det forslag tog hånd om det reelle problem, der findes i visse sjældne tilfælde, men uden at tilføre landets rigeste familier voldsomme beløb; de måtte tværtimod afgive en del af indflydelsen efter devisen »noget for noget«.

I øvrigt mener jeg, man savner ethvert bevis for påstanden om, at investeringslysten forøges, når formueskatte reglerne lempes; f.eks. er investeringerne, siden vi vedtog de andre

skamløse lempelser i efteråret, overhovedet ikke ændret, selv om formueskatten altså er blevet lempet, men vi kan i gadebilledet se, at større BMW'er – og i havnebilledet større lystbåde – er blevet resultatet af lempelserne af formueskatten, og det vil med sikkerhed også blive resultatet af dette forslags gennemførelse.

Jeg synes altså, at regeringens lovforslag er skamløst, og mener i øvrigt, at det bør ses i nøje sammenhæng med det forslag, som jeg ved er på trapperne, og som helt fritager aktionærerne for det ringe element af dobbeltbeskatning, der trods alt endnu findes.

Jeg vil gerne understrege, at SF siger nej, nej og atter nej til det her skidt.

Skrumsager Skau (V):

Venstre kan ikke støtte det forslag, SF har fremsat i folketingssalen; derimod kan vi støtte det forslag, som foreligger nu. Det er et godt og positivt forslag, regeringen har fremsat, og vi ved, at der er et flertal bag det, således at det hurtigt kan blive vedtaget.

Venstre synes også, at forslaget er teknisk tilfredsstillende udformet, men vi vil da gerne understrege, at vi helst så en fuldstændig ophævelse af formueskatten. Det ville gøre alt meget enklere, og samtidig ville det problem, som hr. Lykketoft har nævnt, jo også blive løst.

Det forslag, vi behandler, vil simpelt hen medføre, at hovedaktionærer ikke længere behøver at tømme deres selskab for kapital for at betale den personlige formueskat. Det er jo den uheldige virkning, som den nuværende ordning har, og det er i allerhøjeste grad med til at udmarve mange af vores hovedaktionærselskaber, hvilket igen har fået uheldige konsekvenser for vores beskæftigelse, for vores initiativ og dermed for hele det danske samfund. Det har medført, at virksomhedernes kapitalgrundlag er blevet udhulet, og det har medført, at vores hovedaktionærvirksomheder er blevet økonomisk overfølsomme over for konjunkturedgange. Således har vi ofte set, at disse virksomheder er gået konkurs, fordi deres kapitalapparat er blevet udhulet af formuebeskatningen. Det har også medført, at investeringerne er blevet udeladt – man har ikke gennemført nogen nyinvesteringer – og det har igen medført, at vi ikke har fået de nye arbejdspladser, som vi ellers ville have fået, og som vi får, når dette forslag bliver vedtaget.